

Geologia i geomorfologia Kampinoskiego Parku Narodowego

Głównym czynnikiem kształtującym krajobraz Kampinoskiego Parku Narodowego był lodowiec wycofujący się 12 tys. lat temu w kierunku północy oraz działalność rzek, które płynęły z północy napotykających ściany lodu. Aktywność tych czynników stała się przyczyną stworzenia wydmy położonych równolegle ze wschodu na wschód, ostałych do dziś dzięki porastającej je roślinności. Również erozja Wisły i jej dopływów przyczyniła się do owych procesów.

Zlodowacenie określone jest osadami glacialnymi a także zastoiskami i wodnolodowcami które akumulowały się podczas trzech nasunięć lądolodu. Interglacja kormerski która nastąpiła po nasunięciach lodu zapoczątkował rozwój dolin rzecznych które następnie przyczyniły się do formowania rzeki. Zlodowacenia zlokalizowane na południu polski reprezentowane są przez 3 poziomy glin zwałowych. W wielu miejscach zostały w dużej mierze zniszczone głównie z powodu erozji z interglacjału mazowieckiego.

Możemy wyróżnić trzy tarasy ukształtowane przez tą erozję. Znajdują się one poniżej poglacialnej równiny kształtowanej przez wcześniejsze zlodowacenia. W wyniku oddziaływania erozji z czasów wycofywania się lodowca powstał pierwszy taras. Wody płynące z północy trafiły na ściany lodu. Zmieniły przez to swój bieg i wyłobily długie na ok. 18 km koryto biegnące w kierunku zachodnim. Drugi taras powstał ze żwirów naniesionych przez Wisłę. Najmłodszym tarasem jest trzeci. Są to tereny dotknięte obecnymi wylewami rzeki.

Większość obszaru Kampinoskiego Parku Narodowego leży na terenie drugiego tarasu. Występujące na tym obszarze gleby w większości składają się z naniesionych przez rzekę piasków i żwirów w większości podlegających procesom infiltracji. W warstwach bliżej powierzchni występują duże ilości gliny. Dużą powierzchnię Kampinosu pokrywają: torfowiska, bagna i strefy zalewane przez rzeki, co jest wynikiem skłonności akumulowania wody przez grunty. Tereny bagienne powstały w odciętych od głównego nurtu korytach Prawisły. W zbiornikach stojących następowało odkładanie się substancji organicznej i postępował proces wypłykania się. Żyzne i wilgotne podłoże opanowywała roślinność bagienna i szuwarowa. Z ich obumarłych szczątków zaczęły tworzyć się pokłady torfu, co doprowadziło do powstania torfowisk niskich. W późniejszych okresach część z nich została opanowana przez roślinność leśną - bagienne lasy olchowe i brzożowe, reszta pozostała w stanie otwartym. Pierwotne stosunki przyrodnicze zakłócił dopiero na przestrzeni ostatnich dwóch stuleci człowiek, przez osuszenie i zamianę bagien na łąki i pastwiska. Jak więc widzimy na głównym czynnikiem wpływającym na kształtowanie się terenów KPN ma hydrologiczne oddziaływanie Wisły.

Powierzchnia terenu zbudowana jest z miększych od 10 do 50 m osadów czwartorzędu na które składają się preglacialne piaski i żwiry, gliny zwałowe i osady wodnolodowcowe trzech zlodowaceń oraz osady rzeczne dwóch interglacjałów. Holocen reprezentowany jest przez torfy, piaski i mady rzeczne.

[site:mos.gov.pl intitle:Kampinoski Park Narodowy]

http://www.kampinoski-pn.gov.pl/index.php?option=com_frontpage&Itemid=1

[intitle:Kampinoski]

<http://www.kampinoska.waw.pl/>

[intitle:geologia]

<http://geologia.prv.pl>

[intitle:Kampinos National Park]

http://www.voltek.cz/poklady/polsko/parky_prirodni/polsko_park-kampinos.html

